16 -05- 2021
ПРИМЉЕНО
Орг. јед.
Број
02-09-1-3041-4/19

Број: С1 З У 034467 20 У
Сарајево, 13.5.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Слађане Анђелић, као записничара, у управном спору тужиоца „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина, којег заступа пуномоћник Санел Незирић, адвокат из Сарајева, ул. Ла Беневоленције бр.2, Сарајево, против закључка број: ЈН2-02-07-1-3041-3/19 од 12.12.2019. године, туженог: Канцеларије за разматрање жалби-Филијала Бања Лука, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 13.5.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, поништава се закључак тужене број: ЈН2-02-07-1-3041-3/19 од 12.12.2019. године и предмет враћа туженом на поновно одлучивање.

Тужени је дужан тужиоцу накнадити трошкове управног спора у износу од 380,80 КМ, у року од 15 дана од дана достављања пресуде, док се захтјев за накнаду трошкова преко досуђеног износа, одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Закључком број: ЈН2-02-07-1-3041-3/19 од 12.12.2019. године, Канцеларије за разматрање жалби БиХ, одбачена је због ненадлежности жалба понуђача „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина, изјављена због шутње управе уговорног органа, РС, Град Бијељина Градоначелник.

Тужилац је против оспореног рјешења покренуо управни спор због повреда одредби Закона о јавним набавкама БиХ и правила

поступка. Истиче да је оспорени закључак тужене неправилан и незаконит, јер самом чињеницом да је тужена вратила предмет на поновни поступак уговорном органу, а уговорни орган у остављеном року од 15 дана није донио одлуку, јасно је да су испуњени услови за покретање поступка због шутње управе. Наводи да је тужена погрешно примијенила одредбу члана 107. и 101. Закона, када је оцјенила да понуђач нема право изјавити жалбу у случају када уговорни орган, као првостепени орган, није донио нову одлуку у законом прописаном року. Сматра да је тужена у овом поступку погрешно примјенила одредбе Закона о јавним набавкама као специјалног прописа, пропуштајући да примјени одредбу члана 117. ЗЈН, односно релевантне одредбе, између осталих и одредбе члана 234, Закона о управном поступку. Коначно предлаже да суд БиХ уважи тужбу, поништи закључак број: ЈН2-02-07-1-3041-3/19 од 12.12.2019. године и предмет врати на поновни поступак, уз накнаду опредијељених трошкова управног спора, који се односе на састав тужбе у износу од 1.045,98 КМ.

У одговору на тужбу тужени, као и уговорни орган су предложили да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога изнесених у оспореном рјешењу.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога:

Из списа предмета ове управне ствари произилази да је уговорни орган у поступку јавне набавке „општа системска дератизација на подручију града Бијељина" донио одлуку број: 02-040-18/18 од 5.3.2018.године против које је тужилац изјавио жалбу. Тужени је жалбу усвојио рјешењем број: ЈН2-02-07-1-2727-3/19 од 7.11.2019.године и предмет вратио на поновни поступак уговорном органу. Како уговорни орган није донио нову одлуку, тужилац је дана 4.12.2019.године покренуо поступак због шутње управе, коју је тужени оспореним закључком број: ЈН2-02-07-1-3041-3/19 од 12.12.2019. године, одбацио као недопуштену, позивом на одредбе члана 101. и 107. Закона о јавним набавкама.

Оспорени закључак туженог доведен је у сумњу приговорима тужбе.

Закон о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" број: 39/14,) је посебан материјално-правни пропис којим се на успоставља систем јавних набавки у БиХ, права, дужности и одговорности учесника у поступку и поступак контроле јавних набавки ради осигурања најефикаснијег коришћења јавних средстава, омогућавањем активне и правична конкуренција међу потенцијалним

добављачима уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности. Чланом 93. став 8. истог закона прописано да УРЖ рјешава по жалбама у поступцима јавне набавке. Ради се о посебном закону, па његове одредбе имају приритет у примјени у свим поступцима јавне набавке, али се, на основу члана 117. истог закона, примјењују одредбе Закона о управном поступку БиХ на поступак пред КРЖ-ом који није уређен одредбама специјалног закона.

Према стању ствари, став тужене заснован је на утврђењу да одредбама Закона о јавним набавкама, посебно члана 99, члана 101 и члана 107. које уређују жалбени поступак, није прописана могућност да се изјави жалба због чињенице да уговорни орган није провео поновни поступак и донио одлуку након жалбеног поступка. Није спорно међу учесницима је да је у предметном поступку јавне набавке, претходним рјешењем туженог уважена жалба и предмет враћен уговорном органу на поновни поступак, а да уговорни орган није провео поновни поступак односно извршио рјешење туженог. Код таквог стања ствари, нејасно је из којих разлога тужени није испитао да ли постоје повреде управног поступка, а на основу овлаштења из члана 117. Закона о јавним набавкама, јер та одредба прописује супсидијарну примјену Закона о управном поступку БиХ на поступак пред КРЖ-ом који није уређен одредбама специјалног закона. Није мање важно указати и да је одредбом члана 116. став 1. Закона о јавним набавкама прописано да КРЖ подноси прекршајну пријаву код надлежног суда за прекршаје, када утврди да је било повреда поступка јавне набавке које представљају прекршај у смислу одредби тог закона, те да, чак и случајевима када није било поступка по жалби, Агенција подноси прекршајну пријаву код надлежног суда за прекршаје, ако утврди повреде овог закона које су у њеној надлежности. Ставом 2. тачка (н) истог члана прописана је могућност и изрицања новчане казне у случају када се не изврши рјешење КРЖ. Дакле, немам одредбе која прописује да у овим поступцима нема могућности за покретање поступка због ћутње управе, него управо обрнуто, постоји чак и могућност прекршајног кажњавања, штоуказује на интенцију законодавца да се обезбиједи досљедно поштовање правила поступка.

Стога ово судско вијеће закључује да, у околностима конкретног случаја, оспорени закључак не садржи разлоге о одлучним чињеницама, због чега овај суд није могао испитати правилност и законитост оспореног рјешења у односу на чињенично стање и сљедствено томе примјену материјалног права, због чега је коначно, ваљало оспорено рјешење поништити и предмет вратити туженом на поновно рјешавање у смислу члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ и члана 200. и 233. ЗУП-а.

У поновном поступку тужени ће поступити по упутама Суда садржаних у овој пресуди и након правилног и потпуно утврђеног

чињеничног стања донијети одговарајућу одлуку правилном примјеном Закона о јавним набавкама, те правилном супсидијарном примјеном релевантних одредби Закона о управном поступку.

Имајући у виду да је тужба уважена, тужиоцу у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима БиХ, припадају и трошкови управног спора у складу са чланом 19. Тарифе о накнади за рад адвоката у ФБиХ ("Службени гласник Федерације БИХ" број:22/04). Наведени трошкови се односе на састав тужбе у износу од 280,80 КМ (у складу с бројем 3. Тарифе), са обрачунатим ПДВ-ом (40,0КМ) као и трошкови судске таксе у износу од 100,00 КМ , док се у преосталом дјелу тужилац одбија са својим захтјевом, јер није сачињени у складу са АТ .

ЗАПИСНИЧАР:
Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И ЈА
Давор Жилић

